

[Statsministeren.]

kanter gøre det samme. Denne Tale har det ærede Medlem Hr. Brorsen aabenbart ganske glemt — den er ellers holdt mange Gange —, og Venstres Handlemaade overfor Industrien og Arbejderne har det ærede Medlem altsaa ogsaa glemt. Vi har ikke glemt den, men jeg har hurtigt lært; at denne Tales Indhold ikke gælder, naar det altsaa drejer sig om Landbrugsvarer, som bliver billige. Om Skotøjsindustrien gaar til Grunde paa Grund af Dumpingvarer, anfægter, eller anfægtede i hvert Fald i gamle Dage, ikke Venstre, men hvis der sker Dumping eller andre Ubehageligheder overfor Landbruget, saa skal der træffes Foranstaltninger. Jeg skal dernæst sige, at trods Venstres gamle Tale og udæskende Adfærd overfor alle, der ikke var Landbrugere, synes jeg, som sagt, at det ærede Medlem har Uret, naar han siger, at Erkendelsen har haft svært ved at trænge igennem. Det forekommer mig, at Forstaaelsen af, at Landbruget ikke evner at at sælge under Produktionsprisen, er trængt saare hurtigt igennem, selv hos dem, hos hvem man ikke kunde vente saadan Erkendelse. Der er dog i to Kriseaar ydet Hjælp til Landbruget i et Omfang, som Venstre aldrig ydede Industrien og Arbejderne. Ganske vist — det kan jeg godt medgive —, det er ikke sket af blide Følelser overfor Landbrugets Stormænd, men det er sket, fordi man just har haft Forstaaelsen af, at det var ønskeligt, at Landbruget blev i Stand til at beskæftige nogle Arbejdere ved Hjælp af Priser for deres Produkter, som dækkede deres Omkostninger. Ogsaa Bestræbelserne for at stimulere Priserne paa Landbrugets Varer har fundet Forstaaelse, meget mere Forstaaelse, synes jeg egentlig, end Venstre og Landbruget havde Lov til at vente, og jeg mener, at under den herskende Afspærringstilstand kan Landbrugets Skæbne ikke være ligegyldig for nogen, man kan ikke overlade det til Tilfældigheder, hvorledes Landbruget bliver stillet. Jeg erkender, at der med den Forskel, der er i Priserne paa Landbrugets animalske Produkter og en Række andre Varer, er Grund til og Berettigelse for en vis Udjævning i saa vid Udstrækning, som man af andre Grunde finder det forsvarligt at gennemføre. Erkendelsen heraf har jo da heller ikke manglet, hvilket fremgaar af den Lovgivning, der er gennemført. Vi er ved de gældende Love om Kød- og Svineproduktion inde paa Prishævningens Vej — men om Forstaaelsen rigtig er trængt igennem paa Landet, er maaske et større

Spørgsmaal. Modstanden mod Prishævning for Korn er jo da ikke fortrinsvis kommet fra Byerne. Er det ikke netop Landbrugerne, som gerne vil købe Korn til Underpris? Det ærede Medlem ved maaske slet ikke, at der ogsaa er Venstremænd her i Salen, som var Modstandere af Prishævningen paa Korn, og der er foruden Modstandere ogsaa nogle, som ikke er særlig varme Tilhængere deraf. Og hvordan er det med Forbruget af Margarine? Landbrugerne bruger vel alt det Smør, de kan overkomme, ikke sandt? Deres Folk faar godt Smør, for der er jo Overproduktion af Smør? Jo, Forstaaelsen mangler ikke herinde, men jeg er bange for, som sagt, at der mangler et og andet paa Landet, og det kan være, at det ærede Medlem Hr. Brorsen engang imellem ogsaa skal tale paa Landet om den manglende Forstaaelse og Erkendelse.

Baade det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har besværet sig over Behandlingen af Landbokommissionens Forslag. Jeg kan jo for min Del ogsaa deltage i Beklagelsen over den Behandling, de har faaet, ganske vist fra anden Side. Saa snart Kommissionen havde endt de meget langvarige og, saa vidt man kan skønne, vanskelige Forhandlinger, indvarslede vi Møder i Rigsdagen, og vi søgte at gennemføre de fornødne Landbolove, hvorom der var opnaaet Enighed, samt de fornødne Love om Haandværkere og arbejdsløse, men da baade Venstre og de Konservative gik imod den Del af Planen, der angik de arbejdsløse, ja, saa var det jo hverken muligt eller rimeligt at forsøge en Fortsættelse. Jeg fastholder, hvad jeg saa ofte har sagt, at i den Situation, hvori vi nu befinder os, maa der samarbejdes og vises Hensyn. Vi tog vidtgaaende Hensyn, vilde gennemføre Love, der fordyrede Livet til Fordel for Landmændene, men Venstre og de Konservative vilde ikke gøre Gengæld, vilde ikke erkende, at de arbejdsløse ogsaa hører til de kriseramte og bør behandles derefter. Nu har vi i den nye, begyndte Samling faaet forelagt Forslag til den Fortsættelse af Lovgivningen om Kød- og Svineregulering, som er rimelig, samt ogsaa Forslag til Lov om Hjælp til arbejdsløse og andre kriseramte og om Foranstaltninger til Støtte for Arbejdsløshedens Indskrænkning, og nu maa Venstre og de Konservative selv afgøre, om de har Interesse for disse og andre Foranstaltninger. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at det hastede overmaade stærkt med Landbokommissionens Forslag. Det fremgaar dog af det ærede Medlems Tale,